

sărut de cireșe amare

Ursu Marian Florentin

mai credeam că zorii cresc din pământ
nu știam pe atunci ce-aduce furtuna
un apus roșiatic tresare în vânt
un stigmat de argint este luna

era vara târziu fără să știm
că nisipul ne arde ochii în zare
îți luai rămas bun c-un adio sublim
și-un sărut de cireșe amare

frunzele îmi par azi mai înalte
iarba parcă-mi crește mai aproape de cer
buzele îți erau cireșele coapte
ce au rodit prin copaci efemer